

Кіт у чоботях

Катерина Бабкіна

Це мої поля і мої сади.
Це мої фортеці у далині.
Мої пасовиська біля води,
і мої рибини на мілині.
При дорозі яблуні і айва,
зеленіє хміль, зріє виноград –
все моє: трава, у траві мишва,
а над нею мат польових бригад.
Мій Чумацький шлях, і в могилах прах,
сорок сім чудес, всі АЕС і ГЕС,
дим вогнів в лісах і кадил в церквах,
і туман увесь із озер і плес.
Це мої комбайни і трактори,
І заводів дим, й лихоманка жнив.
Сутінки зійдуть на мої двори,
і мої жінки заведуть там спів.
Це мої кордони і наркота,
це мої наливки і самогон,
це мої сини в теплих животах
достигають в мріях про закордон.
Мої божевільні від дня до дня
восхваляють Господове ім'я.
Це моя країна. І вся ху*ня
в цій країні також лише моя.
То ж чого ти хочеш, безжальний світ?
Що ж мене висмоктуєш у журбі?
Я і певний брід, і смачний обід,
і жінок, і рибу віддаю тобі.
Розтисни кулак, напрямом чи знак
поміняй на все неземне й земне –
де ховаєш ту, котра просто так,
без мого усього прийме мене.